

**ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ**

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ 1997
ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

Αθήνα, 19 Νοεμβρίου 1996

Το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε σήμερα τις κατευθύνσεις της οικονομικής πολιτικής και τον προϋπολογισμό για το 1997.

Το κεντρικό ερώτημα, στο οποίο οφείλουμε να απαντήσουμε ως χώρα είναι πως θα επιτύχουμε: την ισότιμη συμμετοχή της Ελλάδας στις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης, τη διαφύλαξη των εθνικών συμφερόντων έναντι της τουρκικής επιβουλής, την ανταγωνιστική ελληνική οικονομία και κοινωνία διαφυλάσσοντας την κοινωνική συνοχή. Κυρίαρχη επιδίωξή μας η ισχυρή Ελλάδα. Η ισχυρή Ελλάδα είναι ο πρώτος στόχος της εθνικής μας στρατηγικής.

Ένα νέο κέντρο λήψης αποφάσεων σε Ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο δημιουργείται. Είναι η Οικονομική και Νομισματική Ένωση στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ΟΝΕ που θα αρχίσει να λειτουργεί την 1/1/1999. Εκεί θα παίρνονται αποφάσεις που θα αφορούν άμεσα ή θα προδικάζουν όλα τα μεγάλα θέματα της εθνικής μας πολιτικής. Πρέπει να πετύχουμε να είμαστε μέσα σ' αυτόν τον πυρήνα. Για να έχουμε λόγο στις αποφάσεις που μας αφορούν. Για να έχουμε κύρος στα Βαλκάνια, στην Ανατολική Ευρώπη, στη Μέση Ανατολή. Το ζήτημα της συμμετοχής μας δεν είναι στενά οικονομικό. Είναι κυρίως πολιτικό. Το δίλημμα στο οποίο πρέπει να απαντήσουμε σήμερα είναι ξεκάθαρο. Αφορά το μέλλον μας. Θέλουμε ή δεν θέλουμε να ορίζουμε τις τύχες του τόπου μας, τις δυνατότητες των παιδιών μας, την ιστορική μας συνέχεια.

Επιδίωξη της οικονομικής μας πολιτικής είναι να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις ώστε να συμμετάσχουμε όπως ακριβώς το προβλέπει το πρόγραμμα σύγκλισης στο δεύτερο κύκλο των χωρών που θα ενταχθούν στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση το 2000 ή το 2001. Ακολουθούμε αυτή την πορεία όχι επειδή υπάρχει το συμφωνημένο με

την Ευρωπαϊκή Ένωση πρόγραμμα σύγκλισης. Ακολουθούμε αυτή τη πορεία ένταξης στον κόσμο των αναπτυσσόμενων χωρών επειδή θέλουμε την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα, μια ισχυρή οικονομία, μια πιο δίκαιη κοινωνία. Η μείωση του πληθωρισμού, ο περιορισμός των ελλειμμάτων του κράτους, η νομισματική σταθερότητα οφείλουν και είναι δικές μας προτεραιότητες. Ένα σπάταλο κράτος περιορίζει τους πόρους για την ανάπτυξη. Ο πληθωρισμός υπονομεύει την ανταγωνιστικότητα και τα εισοδήματα των εργαζομένων. Ένα μεγάλο εξωτερικό χρέος δημιουργεί κινδύνους για το βιοτικό μας επίπεδο. Θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι συμμετέχουμε σε έναν αγώνα δρόμου. Ο ρυθμός δεν καθορίζεται μόνο από μας αλλά προπαντός από τους άλλους δρομείς που συμμετέχουν. Εάν τρέξουν πιο γρήγορα θα πρέπει να τρέξουμε και εμείς πιο γρήγορα είτε μας αρέσει είτε όχι. Η αναγκαιότητα για το τι θα κάνουμε προκύπτει τόσο από τους ρυθμούς της παγκόσμιας και της ευρωπαϊκής οικονομίας, όσο και τις ίδιες τις επιδιώξεις μας. Η οικονομική μας πολιτική οφείλει να ανταποκρίνεται στους ρυθμούς που κυριαρχούν, στην προοπτική που θέλουμε για μας και την Ελλάδα.

Η Ευρωπαϊκή Ενοποίηση δεν είναι κάτι μακρινό και αβέβαιο. Πρόσφατα η Ιταλία και η Ισπανία αποφάσισαν να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την όσο το δυνατόν ταχύτερη ένταξη στην ΟΝΕ αλλάζοντας έτσι και για μας τις συνθήκες της προσπάθειάς μας. Εάν η Ελλάδα χάσει και τον δεύτερο κύκλο διεύρυνσης στον οποίο στοχεύουμε οι αρνητικές επιπτώσεις θα είναι μεγάλες. Θα οδηγηθούμε από τον περιορισμό ή τη διακοπή της ροής των κοινοτικών πόρων που στηρίζουν το εισόδημα του αγρότη και τα έργα υποδομής έως την οικονομική αστάθεια και τη κατάρρευση της διαπραγματευτικής μας δύναμης στη διεθνή κοινότητα. Η ισχυρή Ελλάδα προϋποθέτει να είμαστε στο ίδιο περίπου επίπεδο οικονομικό και κοινωνικό εκείνων που παίρνουν τις αποφάσεις. Πιστεύω, ότι όλοι αυτό επιδιώκουμε.

Δεν ακολουθούμε επομένως μια πολιτική σύγκλισης για χάρη και μόνο της σύγκλισης. Ακολουθούμε μια εθνική στρατηγική που καθιστά την Ελλάδα ανταγωνιστική στο νέο διεθνή καταμερισμό εργασίας, που διασφαλίζει την ανάπτυξη της οικονομίας, που δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την άσκηση ουσιαστικής κοινωνικής πολιτικής. Γι' αυτό και η οικονομική πολιτική για την οποία αποφασίσαμε σήμερα είναι τμήμα ενός συνολικού σχεδίου για την ανάπτυξη της χώρας που αφορά όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής από την αναμόρφωση της δημόσιας διοίκησης έως τη διαφύλαξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Η εικόνα της οικονομίας μας είναι γνωστή. Τα μεγάλα ελλείμματα του Δημοσίου είναι το κεντρικό πολιτικό πρόβλημα.

Αδικαιολόγητες δαπάνες, πελατειακά συμφέροντα, ευνοϊκές ρυθμίσεις που έχουν πάψει προ πολλού να είναι αναγκαίες και χρήσιμες, έχουν οδηγήσει σε μεγάλο δημοσιονομικό κόστος και μικρό κοινωνικό όφελος. Το κράτος πληρώνει πολλά, αλλά όσα πληρώνει δεν συνεισφέρουν στο βαθμό που πρέπει στην ανάπτυξη της κοινωνίας.

Οι μισθωτοί, οι υγιείς επιχειρήσεις και οι ευσυνείδητοι επαγγελματίες καταβάλλουν πολλά, αλλά απολαμβάνουν λιγότερα από ό,τι θα ήταν οικονομικά εφικτό.

Όσοι φοροδιαφεύγουν απολαμβάνουν χωρίς κόστος τα κοινωνικά αγαθά, ενώ όσοι εξυπηρετούνται από το πελατειακό κράτος απομυζούν κοινωνικούς πόρους χωρίς να προσφέρουν.

Η κατάσταση αυτή πρέπει να αντιστραφεί.

Για να την αντιμετωπίσουμε αποφασίσαμε μεταξύ άλλων τα εξής:

- Καταργούμε όλες τις κοινωνικά και αναπτυξιακά αδικαιολόγητες απαλλαγές από φόρους.
- Παίρνουμε αυστηρά μέτρα ελέγχου και περικοπής των δαπανών στο Δημόσιο και τις δημόσιες επιχειρήσεις. Θέλουμε ένα καλύτερο κράτος με λιγότερο κόστος.
- Διευρύνουμε τη φορολογική βάση με το να φορολογούμε τους τόκους των ομολόγων και γραμματίων νέων εκδόσεων, τη μεγάλη ακίνητη περιουσία και ορισμένες άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες ιδίως των τραπεζών.
- Περιορίζουμε τις επιδοτήσεις και απαλλαγές προς επιχειρήσεις.
- Περιορίζουμε δραστικά τις προσλήψεις στο Δημόσιο.

Ταυτόχρονα όμως δίνουμε έμφαση στη στήριξη των πιο αδύναμων στρωμάτων επεμβαίνοντας εκεί που υπάρχουν οι μεγαλύτερες ανάγκες. Παραδείγματα της κοινωνικής πολιτικής μας είναι η μετεξέλιξη του ΟΓΑ σε Ταμείο Κύριας Ασφάλισης, η ενίσχυση της αγοραστικής δύναμης των κατωτάτων συντάξεων, μια νέα δημογραφική πολιτική, η χρηματοδότηση της πολιτικής για την καταπολέμηση της ανεργίας, η αύξηση των δαπανών για την παιδεία, την υγεία και την πρόνοια.

Η οικονομική μας πολιτική επιδιώκει εκτός από τον περιορισμό των ελλειμμάτων και την ταχύτερη μείωση του πληθωρισμού. Θα έχει γι' αυτό περιοριστικό χαρακτήρα. Παρά τις μέχρι τώρα προσπάθειες είμαστε ακόμα η χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον υψηλότερο πληθωρισμό. Η εισοδηματική πολιτική το 1997 θα εξασφαλίσει πάντως το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων.

Το σύνολο των μέτρων που λαμβάνουμε, έχουν μια ουσιαστική διάσταση: επιβάλλουν, για πρώτη φορά με τόση σαφήνεια την λογική της κοινωνικής δικαιοσύνης, την αναλογική συνεισφορά στην κοινή εθνική προσπάθεια. Τα μέτρα είναι σκληρά αλλά δίκαια. Από τις προγραμματικές δηλώσεις είχα καταστήσει σαφή τον πρωταρχικό άξονα της οικονομικής και κοινωνικής μας πολιτικής: στους εθνικούς στόχους πρέπει να συμβάλλουν όλοι. Καθοριστική όμως συνεισφορά οφείλουν να έχουν οι έχοντες και κατέχοντες, ώστε και η Ελλάδα να γίνει ισχυρή και να ενισχυθούν οι κοινωνικά ασθενέστεροι.

Η πολιτική που παρουσιάζουμε ακολουθεί έναν ασυνήθιστο δρόμο για τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Η δημοσιονομική προσαρμογή σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες στηρίζεται στη δραστική περικοπή των κοινωνικών δαπανών. Εμείς δεν θίγουμε τις κοινωνικές δαπάνες, επεκτείνουμε θεσμούς κοινωνικής αλληλεγγύης, δεν παρεμβαίνουμε στις ρυθμίσεις των αμοιβών στον ιδιωτικό τομέα. Επιδιώκουμε να λύσουμε το δημοσιονομικό πρόβλημα με τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης μέσω της επιβάρυνσης των ατόμων ή μονάδων που είναι οικονομικά πιο ισχυρά καθώς και με τον εξορθολογισμό των δαπανών στη δημόσια διοίκηση και τον περιορισμό της σπατάλης.

Ο σχεδιασμός μας εξαντλεί τις οικονομικές δυνατότητες που υπάρχουν. Άλλα περιθώρια για παροχές, φορολογικές ελαφρύνσεις, ενισχύσεις πολιτικών, νέες δαπάνες δεν υφίστανται. Αιτήματα, που οδηγούν σε αντίθετες κατευθύνσεις θα οδηγήσουν στην αναποτελεσματικότητα και στην αποτυχία της πολιτικής. Ο περιορισμός της αναγκαίας προσαρμογής έστω κατά ένα ελάχιστο μπορεί να αποδειχθεί θανατηφόρα παγίδα για το μέλλον του τόπου.

Οφείλω τέλος να τονίσω, ότι η οικονομική μας πολιτική διαμορφώνεται κάτω από την πίεση των αναγκών εκσυγχρονισμού των ενόπλων δυνάμεων της χώρας. Το πρόγραμμα εξοπλισμού συνιστά μια πολύ μεγάλη επιβάρυνση, που επιβάλλει τόσο στην εξωτερική όσο και την οικονομική πολιτική να εργαστούμε για την ενίσχυση της διεθνούς μας θέσης, ώστε να αποκτήσουμε ίσως αργότερα την ευχέρεια περιορισμού των δαπανών.

Η εφαρμογή της πολιτικής που αποφασίσαμε θα πρέπει να είναι έργο όλων ανεξαιρέτα. Από τον υπουργό μέχρι τον ιδιώτη επιχειρηματία, το συνδικαλιστή, τον κοινοτάρχη. Αυτή τη φορά δεν θα υπάρξει χρόνος για να διορθώσουμε όποιες ολιγωρίες υπάρξουν. Οι αποφάσεις που μας αφορούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο θα παρθούν μέσα στην τετραετία που έρχεται. Αν καθυστερήσουμε τώρα θα χάσουμε το τραίνο με τεράστιο κόστος. Το κόστος αυτό δεν θα πλήξει τους έχοντες και κατέχοντες. Αυτοί μεταφέρουν τα κεφάλαιά τους, έχουν περιουσιακά στοιχεία που δεν θίγονται από τον πληθωρισμό. Το κόστος της μη εφαρμογής της πολιτικής, της μη συμμετοχής μας στην ευρωπαϊκή αναδιάταξη, θα πλήξει τα πιο αδύναμα κοινωνικά στρώματα, την τεράστια πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Εμείς αυτή τη στιγμή μπορούμε να αλλάξουμε τη μορφή της Ελλάδας. Η περίοδος που αρχίζει είναι η πιο σημαντική σε όλη τη μεταπολιτευτική περίοδο της χώρας. Το μέλλον αρχίζει τώρα. Καθορίζεται από μας τώρα. Μπορούμε να υλοποιήσουμε μια νέα μεγάλη ιδέα, την Ελλάδα που συμμετέχει ενεργά στις διεθνείς εξελίξεις, την ισχυρή Ελλάδα. Ας δουλέψουμε όλοι, ας παλέψουμε όλοι γι' αυτό.